

“जम्बीरगुणं गुं च वातश्लेष्मिविषण्डतु ।
शूलं कायुक्तफलेशच्छैलिकाः दीर्घजित् ॥
आस्यवेरस्य हृत्तुपीडावद्विमान्यकमीन हरेत ।
खल्वजम्बीरिका तद्वत् त्वयाः च्छिद्विनिवारिणी ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

तस्य फलस्य गुणाः । अन्धमधुररसत्वम् । वात-
नाशित्वम् । पथ्यत्वम् । पाचनत्वम् । रोचन-
त्वम् । पित्तबलाग्निवृद्धिकारित्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अथ मन्वन्त्वम् । गुरुत्वम् । सुगन्धि-
त्वम् । दुर्गन्धरसम् । वृद्धिप्रवातविषण्डनाशि-
त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ पत्रस्य तस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । कफार्त्तपित्तास्रदोषनाशित्वम् ।
वर्णवीर्यरुचिपुष्टिप्रकारित्वञ्च । मरुतकः ।
अर्ककः । सितार्ककः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(धुद्रपत्रतुलसी । यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“खरपत्रंस्तु जम्बीरः प्रस्यंपुष्यः फलजम्भकः ॥”)

जम्बुः, खी, (जम्बु इति । जम्भ भाषि + “अन्ध-
दुःपूजन्विति । ” उर्गा १ । ६५ । इति कृ पञ्ज-
नेन निपातनात् साधुः । बाहुलकात् ह्रस्वः ।)
जम्बुः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा,—
“जम्बुर्ग्रीही मधुरः तद्वद्वा रोचनो वातहारी ॥”
इति हारोते प्रथमस्थाने दशमेऽध्याये)

जम्बुः, खी, खी, जम्बुफलम् । तत्प्रयथायः । जम्बुः
जाम्बवम् ३ । इत्यमरः । २ । ३ । १६ ॥
जम्बुकः, पुं, (जम्बुतीति । जम्भ भक्षणे + “भग्या
दयञ्च । ” उर्गा १ । ६५ । इति कृ पञ्जनेन निपा-
तनात् साधुः । लः । स्वार्थे कन् ।) इत्यमरः ।
(यथा, महाभारते । १ । १३१ । ३६ ।

“एवं तेषु प्रयातेषु जम्बुको हृद्यमानवः ।
स्वादसिक्तं तदा मांसमेतः सन्धन्निश्चयात् ॥”
वरुणः । (जम्बु इव कायतीति । कै + कः ।)
वृक्षविशेषः । गीलापजाम इति भाषा ॥ नीच-
त्रि । इति शब्दरत्नावली । श्लोकाकप्रभेदः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुवर्णकैतकी । यथा,—
“कैतकः खचक्रापुष्पो जम्बुक्तः क्रकचच्छदः ।
सुवर्णकैतकी लम्बा लघुपुष्पा सुगन्धिनी ॥”
इति भाद्रप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

जम्बुद्वीपः, पुं, (जम्बुद्वयुक्तो द्वीपः ।) पृथिव्याः
सप्तद्वीपान्तर्गतद्वीपविशेषः । अयं द्वीपः पश्च-
कोषमध्यवर्तिकोष इव लक्ष्ययोजनविस्तीर्णः
पद्मपत्र इव समवर्तुलः लक्षयोजनविस्तृतलम्बा-
समुद्रेण वेष्टितः । यस्मिन् प्रत्येकनवसहस्र-
योजनायःमानि नव वर्षाणि तेषां वर्षाणामष्टौ
सीनपर्वताः सन्ति । * । एषां वर्षाणां मध्यं
इलाहृतवर्षं मध्यवर्षं यस्य मध्यदेशे सुमेरु-
पर्वतः लक्षयोजनोत्सेधः । इलाहृतवर्षस्यो-
त्तरे नीलपर्वतः द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णः अत्युत्त-
योजनोत्सेधः पूर्वपश्चिमयोः चारसमुद्रावधि
दीर्घः । * । तदुत्तरे रम्यवर्षं तदुत्तरे श्वेत-
पर्वतः द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णः अत्युत्तयो-
जनोत्सेधः पूर्वपश्चिमयोः चारसमुद्रावधि दीर्घः
दक्षिणे नीलपर्वतात् किञ्चिदधिकदशांशेन न्यूनः ॥

तदुत्तरे हेरग्नयवर्षं तदुत्तरे शङ्खवान् पर्वतः
तस्य विस्तारादयः श्वेतपर्वतवत् दीर्घः श्वेत-
पर्वतात् किञ्चिदधिकदशांशेन न्यूनः । * ।
तदुत्तरे क्रुशवर्षं तदुत्तरे जवणप्रसुद्रः । इला-
हृतवर्षस्य दक्षिणे निघघपर्वतः द्विसहस्रयोजन-
विस्तीर्णः अत्युत्तयोजनोत्सेधः पूर्वपश्चिमयोः
चारसमुद्रावधि दीर्घः । * । तदक्षिणे हरिवर्षं
तदक्षिणे जम्बुद्वीपपर्वतः अस्य विस्तारादयो
निघघवत् दीर्घः निघघात् किञ्चिदधिकदशांशेन
न्यूनः । तदक्षिणे हिमालयपर्वतः अस्य विस्तार-
ादयः पूर्ववत् दीर्घः जम्बुद्वीपपर्वतात् किञ्चि-
दधिकदशांशेन न्यूनः । * । तदक्षिणे भारत-
वर्षं तदक्षिणे चारसमुद्रः । इलाहृतस्य पश्चिमे
माख्यवान् पर्वतः द्विसहस्रयो जनविस्तीर्णः अत्युत्त-
योजनोत्सेधः उत्तरदक्षिणयोर्नीलनिघघपर्वता-
वधि दीर्घः । * । तत्पश्चिमे केतुमालवर्षं तत्-
पश्चिमे जवणप्रसुद्रः । इलाहृतस्य पूर्वे गन्ध-
मादनपर्वतः अस्य विस्तारादयो माख्यवद्वत् ।
तत्पूर्वे भद्राश्ववर्षं तत्पूर्वे जवणप्रसुद्रः । * ।
मेरीः पूर्वादिचतुर्दिक्षु मन्दरमेरुमन्दरसुपार्श्व-
कुमुदनामानः पर्वतास्तिष्ठन्ति । तेषु चतुर्जम्बु-
कदम्बन्यग्रोधाश्चत्वारो वृक्षाः सन्ति । ते सर्वे
दीर्घे एकादशशतयोजनपरिमिताः विस्तारे
शतयोजनपरिमिताः । तेषां शाखाविस्तारः
एकादशशतयोजनपर्यन्तम् । तेषु पर्वतेषु वृक्षा-
श्चत्वारः प्रयोमन्त्रिस्तुरसहस्रजलाः । एवं मन्दन-
चैत्ररथवेध्यालकसर्वतोभद्रसंज्ञकाणि चत्वारि
देवोद्यानानि च सन्ति । * । मन्दरोपरिस्थिते-
कादशशतयोजनोच्चतमस्तात् पर्वतशङ्खवत्
स्थलानि फलान्य-उत्पद्यन्ति पलन्ति । तेषां
विश्रीर्षमागानः मतिमधुरसुगन्धिवहुलारुच्य-
रभोर्देनारुणोदा नाम नदी मन्दरगिरिप्रिखरा-
सिपतन्ती पूर्वैरेलाहृतसुप्रवावति । * । एवं
जम्बुफलानामक्षुन्ननिपातविश्रीर्षानामनस्थिप्रा-
याणामिभकायनिभानां रसेन जयधूम नदी
मेरुमन्दरप्रिखरादवनितले निपतन्ती दक्षिणे-
नेलाहृतं वहति । तस्या जम्बुद्वीपस्योत्तरीयमुत्तिका
जम्बुरसेनादुविधमाना वायुर्कर्मयोगविपाकेन
सदाभरलोकाभरणं जातनदं नाम श्वर्यं
भवति । * । सुपार्श्वपर्वतस्यो यो कदम्बवृक्षस्य
पश्चकोटरेभ्यः विनिःस्रताः पश्च्यामस्यूलाः
पञ्च मधुधाराः सुपार्श्वप्रिखरात् पतन्त्यः पश्चि-
मेनेलाहृतममुदोदहन्ति । * । क्रुशद्वीपस्योत्तरी-
स्थितो यो वटवृक्षस्य स्वर्णैभ्यो निर्गताः
प्रयोद्विष्टतमधुगुडानादावन्मन्त्रश्रय्यासनाभरणा-
दियुक्ताः कामदुषा नदाः क्रुशदायात् प्रप-
तन्त्य उत्तरेनेलाहृतसुप्रभोजयन्ति । * । तान्
नदान् सेवमानानां प्रजानां वलीपलितकामस्वे-
दार्गम्यजराभयन्दुष्यतीत्येषां वर्षाणां पश्चार्गद-
स्तापविशेषा न कदाचित् भवन्ति यावज्जीवं
निरतिप्रयसुखमेव । क्रुशक्रुररकुसुम्भवेकङ्क-
त्रिकूटप्रिखरप्रिखरपतङ्गरुचकनिघघप्रिति-

वासकपिलशङ्खवैदूर्यजाराधिहंसकृष्णभनागकाल-
ञ्जरनीरदादयः पर्वता मेरोर्मुलदेशे परित उप-
कल्पाः । मेरीः पूर्वदिशि उत्तरस्यामशादश-
योजनदीर्घो जठरदेवकूटपर्वतौ तिष्ठतः । तौ
द्विसहस्रयोजनविस्तारौ एवं द्विसहस्रयोज-
नोच्चौ । मेरीः पश्चिमायान्दिशि पवनपारि-
पात्रौ पर्वतौ उत्तरयोः अशादशयोजनदीर्घौ
द्विसहस्रयोजनविस्तारौ द्विसहस्रयोजनोच्चौ ।
एवं दक्षिणस्यान्दिशि केनासकरवीरपर्वतौ
पूर्वस्यामशादशयोजनदीर्घौ द्विसहस्रयोजन-
विस्तारौ द्विसहस्रयोजनोच्चौ । एवमुत्तरस्यां
त्रिशङ्कमकरपर्वतौ पूर्वस्यामशादशयोजनदीर्घौ
द्विसहस्रयोजनविस्तारौ द्विसहस्रयोजनोच्चौ ।
एवं वर्षे वर्षे नदाः नदाश्च बहवः सन्ति । * ॥
तत्रापि भारतमेव वर्षं कर्मज्ञेनं न्यायान्यथानि
वर्षाणि सर्गाणां पुराणेषूपभोगस्थानानि भूखर्ग-
नामाख्यातानि । एषु वर्षेषु पुरुषाणां आयु-
रयुतवर्षाणि ते देवकल्पा अत्युत्तहस्तिबल-
विशिष्टाः वज्रवट्टप्रशरीराः सर्वदा मोदयुक्ताः
सन्ति । येषु देवप्रतयः सगणाः सखीकाः नाना-
स्थानेषु खैरं विहरन्ति । नवसु वर्षेषु भगवा-
न्नारायणस्तत्तत्पुरुषाणामनुग्रहाय स्वस्ति-
भेदेनाद्यापि वृद्धिचिह्नो भवात् ॥ * ॥ इला-
हृते तु वर्षे भगवान् शिवश्च एव पुरुषः भवानी
प्रधानात्सहस्रैः स्त्रीगणैः परिहृतः नारा-
यणस्य सङ्कर्षणसंज्ञां भूतिं ध्यानेन स्निधाय
स्तुवन्नास्ति । * ॥ भद्राश्वे वर्षे तद्भवपतिर्भद्र-
शवा नाम धर्मसुतः तत्कुलपतयः पुरुषा भग-
वतो ह्यश्रीर्षाभिधानां भूतिं परमसमाधिगा
वृत्तिधाय स्तुवन्ति । * ॥ हरिवर्षे भगवान्नर-
हरिरुपेणास्ते तत्र प्रह्लादो देवदानवकुलतोर्ष-
स्वरूपः तदर्थपुरुषैः सहाजन्मभक्तियोगेनो-
पास्ते । * ॥ केतुमाले भगवान् कामदेवस्वरू-
पेण लक्ष्म्या प्रियचिकीर्षया आस्ते तद्भवतो
मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन रमा देवी
संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दृष्टिभिरुपेता
अहःसु तद्भर्तृभिरुपेता उपास्ते । * ॥ हरि-
ग्नये वर्षे भगवान् कूर्मसुतं विभाणो निवसति
तद्भववभूतिं पिष्टशयधिपतिर्यमा तद्भवपुरुषैः
सह उपास्ते । * ॥ उत्तरक्रुशवर्षे भगवान्
वराहरूपो आस्ते तं भूमिस्त्रिषुपुरुषैः सहा-
खलितभक्तियोगेनोपास्ते । * ॥ किम्बुश्वे वर्षे
भगवान् दाशरथी रामरूपेणास्ते तं तत्ररु-
सन्निकर्षाभिरतः परमभागवतो ह्युमान् अवि-
रतभक्तिसहस्रपुरुषैरुपास्ते । * ॥ भारते वर्षे
भगवान्नरारायणस्या आत्मज्ञानिनामनुग्रहा-
यानुकम्पया अयत्तगतिसुपश्चरति । तस्मिन्
नारदः वर्षाश्रमयुक्ताभिर्भारतवर्षीयप्रजाभिः
सह भगवदनुभावोपवर्षनं पश्चरानं सावर्णे-
रुपदेष्टव्यमायः परमभक्तिभावेन संवते । * ।
भारतेऽप्यस्मिन् वर्षे सरिच्छैला बहवः सन्ति ।
यथा, मलयः भङ्गलप्रस्यः मैनाकः त्रिकूटः